

Estimada Marta II

MIQUEL MARTÍ I POL

Aquests profunds silencis plens de tu,
aquests silencis clars i vehements,
tan plens de tu que ja tot hi és sobrer;
aquesta solitud sense després
que compartim fins a esgotar-ne els sons;
aquesta quietud que vulnerem
a penes amb els ulls o bé amb les mans
és un projecte i un acompliment.
Marta, l'embuix de tu m'ha tant sotmès
que ja ni em dol la vida que no visc
i em perdo amb tu per llocs inconeguts
i no hi ha espai entre el teu cos i el meu.
Arribarem al cor de l'espiral
ponts a través, sense temor del vent,
mars a través, esperonats pel foc.
Boja com jo, m'escoltes i somrius.
Tots els camins són bons per fer camí.

MARTÍ I POL, Miquel (1978): *Estimada Marta*. Barcelona: Edicions del Mall, col·lecció Llibres del Mall, 36.